

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011549
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011549.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného D.. P. F., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom K. E. XXX, v konaní o návrhu odsúdeného na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 16.06.2022 o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 6PP/381/2021-36 zo dňa 17.03.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín (ďalej aj „okresný súd“) uznesením č. k. 6PP/381/2021-36 zo dňa 17.03.2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) po dokazovaní vykonanom na verejnom zasadnutí v prítomnosti odsúdeného a jeho obhajkyne rozhodol tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku sa odsúdený D.. P. F. podmienčne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/48/2021 zo dňa 17. 09. 2021 a rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/59/2018 zo dňa 10.10.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 2To/29/2020 zo dňa 30.06.2020 a uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/59/2018 zo dňa 12.10.2021. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona okresný súd určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, nariadil probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 1 rok a zároveň odsúdenému uložil na čas probačného dohľadu obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a príkaze dobrovoľne sa podrobiť psychiatrickému a protialkoholickému liečeniu.

Okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na vyjadrenie odsúdeného pri výsluchu na verejnom zasadnutí, keď uviedol, že v prípade podmienčného prepustenia by chcel nastúpiť na ústavnú liečbu, ktorá mu bola uložená rozhodnutím súdu. Tiež by sa chcel venovať rodine a dcére. Obhajkyňa odsúdeného uviedla, že počas doby trvania väzby aj výkonu trestu sa vzťahy odsúdeného s jeho rodičmi veľmi výrazne zlepšili, veľmi dobre komunikuje aj s otcom. Záleží na tom, aby odsúdený čo najskôr mohol nastúpiť na liečbu, pretože tá predchádzajúca liečba nespĺnila svoj účel, nedošlo u neho k potrebnému liečebnému účinku. Rodičia odsúdeného zabezpečili v ústave v Pezinku liečenie tak, že by naň odsúdený mohol nastúpiť prakticky okamžite po prepustení z výkonu trestu.

Z vyžiadaného hodnotenia na odsúdeného od Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom okresný súd zistil, že správanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, interné predpisy dodržiaval. K personálu sa správal slušne, v kolektíve konflikty nevyvolával. Vo voľnom čase sledoval televízne vysielanie, počúval rozhlas a čítal knihy. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval prevažne s matkou. Do aktuálneho trestu odňatia slobody mu bol započítaný výkon väzby od 19.12.2017 do 03.04.2018. V tomto období boli u odsúdeného zaznamenané negatívne formy správania, pre ktoré musel byť umiestnený v kompenzačnej miestnosti a následne bol hospitalizovaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín. Vo

voľnom čase počúval rozhlas, sledoval televízie vysielanie, nepravidelne sa zúčastňoval vychádzok. O pracovné zaradenie neprejavil záujem. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval prostredníctvom korešpondencie, telefonovania a návštev. V ústave Ilava začal vykonávať trest. Do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom bol premiestnený dňa 16.11.2021. Po absolvovaní nástupného oddielu v ústave, kde bol oboznámený s ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa, bol umiestnený do kolektívu odsúdených s diferenciacnou skupinou "B". Správanie a vystupovanie odsúdeného v ústave je vo vzťahu k príslušníkom aj odsúdeným slušné. Časový rozvrh dňa, ústavný poriadok, zásady čistoty a hygieny dodržiava bez nedostatkov. V kolektíve odsúdených sa menovaný javí ako nekonfliktný jedinec. K trestnej činnosti prezentuje nekritický postoj, ktorý vyplýva z jeho vyjadrení zaznamenaných v pedagogickej dokumentácii vo forme záznamov z pohovorov. Vo svojom voľnom čase rád číta knihy, časopisy, sleduje televíziu a počúva ústavný rozhlas. Aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa nezúčastňuje. Odsúdený nie je pracovne zaradený pre nedostatok vhodnej práce. V rámci činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája do čistiacich a upratovacích prác v sektore podľa potreby. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s matkou a dcérou formou korešpondencie a telefonovania. Kontakt sa javí ako pozitívny a podporný. Odsúdený nebol doteraz disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Program zaobchádzania ešte odsúdenému stanovený nebol. Resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Podľa ústavu odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a podmienené prepustenie neodporúčam.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený už vykonal potrebnú pomernú časť z výmery postupne uložených trestov odňatia slobody, lehota na podanie návrhu mu uplynula dňa 26.12.2021.

K materiálnej podmienke, t.j. že počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený preukázal svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, okresný súd uviedol, že v danom prípade sa táto podmienka tiež javila ako splnená. Keďže do aktuálneho trestu odňatia slobody bol odsúdenému započítaný výkon väzby od 19.12.2017 do 03.04.2018, vyplýva z hodnotenia ústavu iba jedno negatívum, keď počas výkonu väzby boli u odsúdeného zaznamenané negatívne formy správania, pre ktoré musel byť umiestnený v kompenzačnej miestnosti a následne hospitalizovaný v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín. Od uvedených porušení je však podľa okresného súdu daný približne 4-ročný odstup, pričom od 26.05.2021 (nastúpenie na výkon trestov) až doposiaľ nevyplývajú z hodnotenia ústavu žiadne negatívne poznatky týkajúce sa správania sa odsúdeného počas výkonu trestov odňatia slobody. Možno tak podľa okresného súdu konštatovať, že odsúdený svojím správaním počas výkonu trestu odňatia slobody preukázal polepšenie.

Podľa okresného súdu bola splnená aj tretia zo zákonom predvídaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Po oboznámení sa so skutkovými vetami odsudzujúcich rozhodnutí súdov a ich odôvodneniami okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade trestná činnosť odsúdeného pramení z rodinných nezhôd, ktoré majú svoj pôvod v poruche osobnosti odsúdeného, ktorá sa negatívne prejavuje výkyvmi v citovej oblasti najmä po požití alkoholu odsúdeným. Poškodená sa v konaní 1T/59/2018 o odsúdenom vyjadrila v tom zmysle, že je dobrým človekom. Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody udržiava kontakt s matkou a dcérou formou korešpondencie a telefonovania, pričom kontakt sa javí ako pozitívny a podporný. Zo záverov znaleckého posudku č. 6/2018 z odboru zdravotníctvo a farmácie, odvetvie psychiatria, MUDr. F. H. (súčasť odôvodnenia rozsudku 1T/59/2018) vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trpel a aj v súčasnosti trpí poruchou osobnosti emočne nestabilnou a závislou. Táto sa najmä po požití alkoholu prejavuje výkyvmi v citovej oblasti, sklonom k neadekvátnym emočným prejavom (napríklad afektmi hnevu) a náklonnosťou spoliehať sa na názor alebo rozhodovanie iných ľudí, ktorú sa snaží kompenzovať prehnými prejavmi vzdoru. Stav odsúdeného je možné ovplyvniť liečbou. Pobyť na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný vzhľadom na duševný stav, ak bude abstinovať od alkoholu. V prípade, že bude pokračovať v požívaní alkoholu, je nebezpečenstvo, že sa bude dopúšťať obdobnej trestnej činnosti ako je predmetom terajšieho trestného stíhania. U odsúdeného bola zistená závislosť od alkoholu. Po požití alkoholu sa u neho výraznejšie prejavuje jeho porucha osobnosti, a to najmä emočná labilita, pohotovosť k prejavom hnevu až verbálnej a pravdepodobne aj brachiálnej agresivite. Znalkyňa navrhla uloženie ochranného protialkoholického

liečenia ústavnou formou vzhľadom na to, že pri ambulantnom liečení nespolupracoval. V prípade dodržania zásad liečenia je prognóza ďalšieho vývoja jeho osobnosti dobrá. Z uvedeného podľa okresného súdu vyplýva, že stav odsúdeného je ovplyvniteľný liečbou a prognóza ďalšieho vývoja jeho osobnosti v prípade dodržania zásad liečenia je dobrá. Odsúdený pritom nie je nebezpečný pre spoločnosť, ak bude abstinovať od alkoholu. Ústavnú liečbu znalkyňa odporučila iba z dôvodu, že pri ambulantnom liečení odsúdený nespolupracoval. Aktuálne odsúdený verbalizuje záujem liečbu absolvovať.

Okresný súd uzavrel, že vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností jednotlivo ako aj vo svojom súhrne, najmä správania sa odsúdeného počas aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody, skutočnosti, že je vo výkone trestu odňatia slobody v podstate po prvý krát a verbalizuje záujem dobrovoľne podstúpiť liečbu, je akceptovateľné prijať záver, že u odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody došlo k náprave a je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a teda, že u odsúdeného je splnená aj tretia materiálna podmienka na podmiennečné prepustenie. Preto okresný súd vyhovel návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený splnil všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie, určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov za súčasného nariadenia probačného dohľadu vo výmere 1 rok s uložením primeraných obmedzení a povinností spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a povinnosti dobrovoľne sa v čase probačného dohľadu podrobiť protialkoholickému liečeniu.

Proti napadnutému uzneseniu podal sťažnosť prokurátor, najmä pre absenciu existencie materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Okresný súd podľa neho nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a nedostatočne sa vyporiadal s obsahom hodnotenia ústavu na výkon trestu. Prokurátor zdôraznil informáciu z hodnotenia ústavu na výkon trestu, podľa ktorej odsúdený k spáchanej trestnej činnosti prezentuje nekritický postoj, čo má vyplývať z jeho vyjadrení zaznamenaných v pedagogickej dokumentácii vo forme záznamov a pohovorov. Resocializačná prognóza je u odsúdeného hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, pričom odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie. Ústav na výkon trestu podmiennečné prepustenie odsúdeného neodporučil. Prokurátor ďalej uviedol, že zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš vysoké riziko recidívy. Prokurátor pripomenul, že na odsúdeného bolo v minulosti pôsobené jednak podmiennečným trestom odňatia slobody, jednak peňažným trestom. Mal možnosť preukázať zmenu svojho správania sa, avšak to nevyužil a dopustil sa ďalšieho úmyselného trestného činu. Ústav, ktorý sa podieľa na prevýchove odsúdeného a ktorý vypracoval hodnotenie, pozná správanie odsúdeného, pričom v hodnotení neodporúča jeho podmiennečné prepustenie. U odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život.

K sťažnosti prokurátora sa vyjadril odsúdený prostredníctvom obhajkyne, ktorá zdôraznila veľmi dobrú aktuálnu úroveň vzťahov medzi odsúdeným a jeho rodičmi. Tieto boli na začiatku trestného stíhania rozvrátené. Odsúdený vyjadril ľútosť nad svojím správaním voči rodičom aj voči svojej partnerke v minulosti a prezentoval úprimný záujem pokračovať v náprave a obnovovaní narušených rodinných väzieb. Spúšťačím mechanizmom negatívnych prejavov u odsúdeného bola nadmerná konzumácia alkoholu a tiež problémy psychiatrického charakteru. Z toho dôvodu mu bola nariadená protialkoholická a psychiatrická liečba. Odsúdený si tieto skutočnosti veľmi jasne uvedomuje a je pripravený okamžite po prepustení z výkonu trestu nastúpiť na nariadené liečenie, aby čo najskôr bol spôsobilý zaradiť sa do normálneho života v spoločnosti a aby sa mohol venovať aj výchove svojej maloletej dcéry. Rodičia odsúdeného zabezpečujú pre neho možnosť okamžitého nástupu na liečenie, k čomu mu poskytnú potrebnú pomoc.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti prokurátora, ktorá mu bola spolu so spisom predložená dňa 30.05.2022, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 16.06.2022 v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v intenciách zákona, keď odsúdeného podmienične prepustil za súčasného uloženia primeranej povinnosti a obmedzenia. Správne zistil, že odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre podmieničné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení, na ktoré krajský súd odkazuje, možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vyplýva, že predpokladom podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok, a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmieničnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmieničné prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmieničnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je (podľa okolností konkrétneho prípadu) ani zisťovanie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívom a spôsobom vykonania činu (činov), pre ktorý bol odsúdený, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin. Okresný súd sa v posudzovanom prípade vyššie uvedenými hľadiskami dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmieničné prepustenie, t.j. pre záver, či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale či možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel k vecne správne záveru.

Okresný súd podrobne vysvetlil svoje dôvody, pre ktoré dospel k záveru, že u odsúdeného bola splnená nielen formálna podmienka na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ale aj podmienky materiálne tak, ako to vyžadujú príslušné ustanovenia Trestného zákona a ich stabilná aplikácia trestnými súdmi. Keďže krajský súd dôvody, pre ktoré okresný súd návrhu odsúdeného vyhovel, zrekapituloval už vyššie, pričom sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje, obmedzil svoju ďalšiu argumentáciu iba na vyporiadenie sa so sťažnosťnými dôvodmi prokurátora. Tento zdôraznil nekritický postoj odsúdeného k nim v minulosti spáchanej trestnej činnosti, čo má vyplývať z jeho vyjadrení zaznamenaných v pedagogickej dokumentácii vo forme záznamov a pohovorov. K uvedenému krajský súd poznamenáva, že prokurátorom prezentované zistenie ústavy na výkon trestu je vo vzťahu k osobe odsúdeného bez náležitej výpovednej hodnoty, keďže nie je známe, v čom konkrétne má spočívať nekritický postoj odsúdeného, z akých konkrétnych a koľkých vyjadrení pramení, pri akých príležitostiach boli tieto vyjadrenia od odsúdeného získané a čo sa nimi primárne zisťovalo. Nie je teda zrejmé, nakoľko má byť miera nekritičnosti odsúdeného k jeho vlastnej trestnej činnosti právne významná z hľadiska jej vývoja, t.j. či bol nekritický v čase spracúvania hodnotenia pre účely jeho žiadosti o podmieničné prepustenie rovnako ako v čase nástupu na výkon trestu. Ak teda prokurátor okresnému súdu vyčíta, že sa s niektorými skutočnosťami dostatočne nevyporiadal, treba uzavrieť, že miera všeobecnosti či konkrétnosti, akou okresný súd argumentačne naložil s obsahom hodnotenia ústavy na výkon trestu, je v priamej úmere k informačnej hĺbke tohto hodnotenia.

Bez významu nie je ani to, že u odsúdeného D. P. F. ide o prvý výkon uložených trestov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ku dňu konania neverejného zasadnutia krajského súdu vykonal odsúdený cca 3 z celkovej výmery uložených trestov, počas výkonu ktorých nedošlo k žiadnym negatívnym prejavom správania. V celom kontexte životného príbehu odsúdeného, z ktorého ostatných cca 12-13 mesiacov (ku dňu rozhodnutia krajského súdu) trávi obmedzený na osobnej slobode výkonom uložených trestov, je potrebné zdôrazniť, že napriek tomu, že ním spáchané trestné činy smerovali

voči jeho blízkym osobám, rodina na neho nezanevrela, ale intenzívne s ním komunikuje aj počas výkonu trestu a aktívne participuje na tom, aby sa zavŕšila jeho náprava, ku ktorej finalizácii je potrebné absolvovať aj ochranné psychiatrické liečenie v zmysle rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/59/2018-63 zo dňa 10.10.2019. K tomuto liečeniu zatiaľ počas výkonu trestov nedošlo.

Krajský súd v zhode s okresným súdom zdôrazňuje najmä tú skutočnosť, že odsúdený D.. P. F. nie je z výkonu trestu prepúšťaný do sociálneho vákuu, ale má záujem za pomoci svojich rodičov sa po prepustení čo najskôr podrobiť uloženému ochrannému liečeniu. Uvedené priamo podporuje aj výrok napadnutého uznesenia, ktorého súčasťou je nariadenie probačného dohľadu na odsúdeným za súčasného uloženia obmedzenia a povinností spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a príkaze dobrovoľne sa podrobiť psychiatrickému a protialkoholickému liečeniu.

Napokon ako prostriedok nápravy nie je možné podceňovať ani individuálnu vnútornú katarziu, očistný proces umožňujúci priestupcovi zákona počas výkonu trestu uvedomiť si dôsledky konania a vyvodiť pre seba poučenie do ďalšieho života. Že k iniciácii takéhoto procesu u odsúdeného už došlo, vyplýva aj z jeho vyjadrení na verejnom zasadnutí. Negatívny ohlas, akého sa odsúdenému v komunite, ktorej je členom, mohlo dostať v dôsledku výkonu trestu, je podľa názoru krajského súdu tiež relevantným faktorom, ktorý na úrovni vnútorného uvedomenia si pocitu medziľudského odcudzenia spôsobeného vynútenou izoláciou s prvkami spoločenskej difamácie a hrozby opakovania izolácie v prípade nedodržania podmienok podmieneného prepustenia bude efektívne odsúdenému brániť revidovať jeho pred súdom verbalizované predsavzatie viesť po prepustení z výkonu trestu riadny život.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a primerane odôvodnené, preto krajský súd, dospejúc po preskúmaní veci k rovnakému záveru ako okresný súd, sťažnosť prokurátora nepovažoval za dôvodnú, neakceptoval ju a na základe vyššie vysvetlených dôvodov ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.